

Forfatter: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev

Titel: BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev (1877-04-23)

Citation: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev: "BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev (1877-04-23)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 540. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-L0018250060030372.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn til Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin.
Kjøbenhavn, 23. April 1877.*

Kjære Hr. Kammerherre!

Med megen Tak har jeg i sin Tid modtaget det sidste kjærkomne Brev, der interesserede mig i lige saa høj Grad som det glædede mig. De alvorlige Tider, hvori vi have levet og færdedes siden dengang, har hidtil hindret mig i at besvare det, og naar jeg har troet at kunne finde Otium og Ro dertil herovre i en lille Feriereise, har jeg gjort Regning uden Vært, thi det er denne Gang gaaet mig, som ofte før, at jeg naar jeg efter lang Tids Fraværelse kommer herover overvældes jeg af Forretninger og Besøg, at jeg ikke kan faae udført den Gjerning, der maaskee ligger mig nærmest. Jeg vil nu dog ikke længere opsætte at skrive Dem til, om det saa kun bliver et Par Ord. Jeg kan godt sætte mig ind i, hvor overordentligt vanskeligt det er at opfatte en Situation, som den nærværende, og at det er dobbelt vanskeligt i Berlin. Alt er jo nutildags mere end nogensinde afhængigt af Tilfældigheder, hvis Indtrædelse er umuelig at beregne fra den ene Dag til den anden. Saameget kunde jeg dog see af Deres Brev, at De, uagtet det jo allerede er skrevet paa et langt s. 54 tidligere Standpunkt end det vi nu staae paa, alt dengang forudsaa at det ikke vilde lykkes Diplomaternes Bestræbelser at hindre Krigens Udbrud mellem Tyrkiet og Rusland, og uagtet Bomben jo endnu ikke er eclateret, er der jo al Udsigt til at det vil skee med det allerførste og at Deres Frygt vil gaae i Opfyldelse. Give saa Gud at det maa lykkes os at holde vort Fædreland uden for den store Conflagration, dersom en saadan skulde blive Conseqventsen af Sammenstødet.

Jeg takker Dem meget for Deres Virksomhed og Correspondancer i Anledning af den krygerske Interpellation. Efter Omstændighederne var det jo det heldigste Resultat, der kunde naaes. I og for sig kan det jo ikke skade at der blev rørt ved Sagen, tværtimod kan det jo maaskee endog være godt, og dobbelt heldigt er det jo, naar Svaret lyder saaledes, at det deraf fremgaaer, at Spørgsmaalet lever, og at man dog ikke er dristig ved at slaae det ihjæl. Kunne vi holde det paa dette Standpunkt indtil ydre Forhold tilraade os at røre directe derved, maae vi vel være tilfredse. . . .

Det havde længe været forudseet at det herhjemme vilde komme til den Crise, hvortil det nu er kommet, om der end var Mange, der til det sidste Øieblik antog at Venstre til syvende og sidst vilde give efter. ¹⁾ Jeg troer at det var en Nødvendighed at Forholdene udviklede sig saaledes, men ogsaa at det var en Nødvendighed at det Skridt gjordes som nu er gjort, thi det er alvorlige Interesser, der staae paa Spil og efter mine Begreber gjælder det Intet mindre end en Kamp imellem Kongemagten og Republikken. Heldigviis synes Stemningen overalt at være gunstig for Høire og, jeg troer nok at der er betydelige Tendentser tilstede i Befolkningen til et [Omslag?]; uagtet det maa indrømmes at man maa vogte sig for at bygge for store Forhaabninger paa Adresser. . . .

O. D. Rosenørn-Lehn.

Quaades Papirer. V. A.